

med Ringtøbing Amt. Saaledes kunde jeg med den største Fornøjelse blive ved at gennemgaa hele Rækken, hvis de Herrer ønske det. Med andre Ord, naar Flertallet ikke vil forlade Amtsgænsen, uden hvor der er særlig Grund dertil, saa maa det aldrig forlade den, thi der er egentlig aldrig Grund dertil. Det er i allerhøjeste Grad uheldigt at gøre det og overhovedet uheldigt ikke at fastholde visse faste Principper, thi det bliver da aldeles umuligt at komme til noget andet Resultat end dette, at enhver kan lave lige saa mange Valgkresse af meget forskelligartet Bestaafenhed, som han vil. Naar man, som Regeringen har gjort, holder sig til Amtsbegrænsningen, en Udregning af, hvormange der skal være i hvert Amt, og altsaa ogsaa hvor mange i hver Kres, og dernæst holder sig til, at ingen Kommune maa stilles ad, og at de nuværende Valgsteder og de bestaaende Valgkresse saa vidt muligt skulle bevares, for at der skal bringes saa lidt Forstyrrelse ind som muligt, saa kan der naturligvis vel være Tale om et og andet Sted at lægge en Kommune til en anden Kommune eller lægge den til en anden Valgkres og i det hele at gøre en eller anden Forandring, hvad man nok kunde blive enige om, men der bliver kun i en højst ubetydelig Grad Tale om en Sammenblanding af Amtene. Lad os for at oplyse dette ved Eksempler begynde med Københavns Amt. Vi kunne da lade de Valgkresse ligge, hvorom der ingen Tvivl og altsaa heller ingen Tvist er, og tilbage blive da 5 Valgkresse, de, der ligge udenfor København og Frederiksberg. Regeringen siger da: vi skulle beholde Amtsgænsen og saa vidt muligt de gamle Valgsteder med deres Kresse. Hvad gør man saa? Saa siger man ganske simpelt som Regeringen: Her have vi Køge, som er et gammelt Valgsted. Kan den beholde sin hele Valgkres, eller maa den efter Reglerne afgives en Del af den? Man kommer saa til det Resultat, at Kresen har nogle Vælgere for mange, og man maa lade den afgive en Kommune til en anden Kres. Lige op til den stoder Vejrefresen, som har for saa Vælgere, og man afgiver altsaa fra Køgefreden til Vejrefresen en Kommune, som grænser nærmest til Vejrefresen og oven i Købet har lettere ved at komme til Vejrefresens Valgsted. Naar Køgefreden altsaa afgiver denne Kommune, har Vejrefresen, uagtet den har faaet denne Kommune fra Køgefreden, endnu ikke faaet det Tal, den skal have, men den maa suppleres med endnu en Kommune, og saa siger man: der er en Kres, som i Forvejen er for stor, nemlig Roskildefreden; altsaa maa ogsaa den

afgives en Kommune til Vejrefresen, og saa tage vi den Kommune, der ligger lige op til den, som er afgivet fra Køgefreden, og som har lige saa let ved at komme til Vejrefresen som til Roskilde. Den lægge vi til Vejrefresen, og saa er denne Kres jærdig. Vi komme da til Roskildefreden og sige: Den har saa mange, og skal have saa mange, hvilke skal den da beholde? For det første skal den naturligvis beholde Roskilde By, og dernæst naturligvis de Kommuner omkring Fjorden, som fornuftigvis ikke kunne lægges andet Steds hen, indtil den har faaet det, den skal have. Saa bliver der en Del Kommuner tilbage mellem Frederiksberg og Roskilde, af hvilke der skal dannes to Valgkresse. Man spørger da, hvorledes skal man fordele disse Kommuner? Og naar det tages ganske simpelt, bliver Spørgsmaalet da, om man skal fordele dem i de to Kresse, ved at trække en Linie fra Syd til Nord eller ved en Linie omtrent fra Øst til Vest — fornuftigvis er der ingen anden Vej at gaa — men saa kommer vi ganske simpelt til det, Regeringen er kommen til, nemlig at Delingen maa ske ved en Linie fra Øst til Vest; thi alle Forbindelseslinier gaa den Vej; der gaar en Jærnbane og ogsaa en Hovedlandevej til Roskilde, til hvilken alle de Kommuner, der ligger der omkring, slutte sig. Til den anden Side gaar der en Jærnbane og ligeledes en Hovedlandevej til Frederiksfund, omkring hvilke de Kommuner, der blive den anden Valgkres, gruppere sig. Man ser altsaa, at saaledes er Spørgsmaalet om, hvorledes Valgkresfordelingen bør være i Københavns Amt, afgjort. Saaledes kunde jeg, hvis de Herrer vilde det, ogsaa gennemgaa de andre Amtene, og man vil da se, at i og for sig kan der intet Sted opstaa Tvivl. Helt og her kan der naturligvis være en enkelt Kommune, som man kunde sig lige saa godt kunde lægges til den ene Side som til den anden, og der kan saa være visse Grunde, der tale for at gaa til den ene Side, og visse Grunde, der tale for at gaa til den anden Side, men derom kunde man vel med nogenlunde Letthed blive enig. Hvorledes Københavns Amt vil komme til at se ud efter Flertallets Forslag, skal jeg ikke komme nærmere ind paa; thi det vilde tage for megen Tid; men jeg kan ikke se andet Princip i det ærede Flertals Forslag, end at man vil absolut blande Bræstø og Københavns Amt sammen for at saa Køge til at ligge nogenlunde midt i sin Valgkres; hvis der ligger noget andet deri, er det mig uvitterligt, jeg kan ikke finde noget andet. Og saaledes kunde jeg vedblive at gennemgaa Flertallets Forslag fra den ene Ende